Trektocht van 16 augustus t/m 22 augustus 2025: Door Groningen en een klein stukje Friesland en Drenthe

Het is vrijdag 15 augustus Joure – Drachten 31km.
Siep vd V., Sjouke en Leo W. stappen rond half tien in Joure in de kayak. We hadden het idee opgevat om vanuit Joure te vertrekken voor de kanovakantie in Groningen. Twee dagen varen om de tweede dag tegen de avond na zo'n 60 km bij de anderen in Kollum aan te sluiten. Vooraf even overlegd en het gaf geen problemen. Aldus vertrokken we begeleid door een groepje ganzen.

Onze eerste dag ging via Akkrum naar Drachten, 31 kilometer. Op zich een bekend stuk varen. De wind kwam uit het noorden, dus af en toe een windje tegen of van opzij. Het deerde ons niet, het weer was mooi, en beloofde de hele week goed te blijven. Er waren veel bootjes op het water, logisch. Het was nog volop vakantie. Dat maakte het varen wel levendig. Er was veel te zien. Vooral toen we op de Wijde EE kwamen. Er waren veel zeilbootjes, sups en sloepjes. De wind was iets meer naar het westen gedraaid en zo ging het mee op de golfjes richting Goëngahuizen. Daar hadden we een stop. Hierna zouden we de Veenhoop aandoen. Meer eerst over de Modderige Bol. “Echter mijn bolletje heeft geen modder waargenomen!”
Onze stop bij de Veenhoop zou ook onze avondmaaltijd zijn, hierna was het nog maar zes kilometer varen. Maar wat slaan die biertjes er in op een lege maag. We hielden ons maar snel in. Tenslotte nog veel werk te doen.
Sjouke had geregeld dat we in Drachten bij de Frosken konden overnachten. Via de gezamenlijke verenigingen Friesland had hij kennisgemaakt met Gerrit, secretaris van de vereniging. Hij kwam ons met een collega vaarder tegemoet. De laatste zes kilometer ging dus gezamenlijk, en konden we kennismaken. Hij had ons veel te vertellen over de k1, en zijn vereniging. Die is onderdeel van de watersportvereniging. Daar delen ze de kantine en douches mee.
Wij sliepen echter bij hen in de loods, ook prima. Gerrit zorgde ervoor dat we het prima naar ons zin hadden. Er was een mooie strook gras waar onze tentjes precies op passen.

Dag 2 van onze tocht gaat van Drachten naar Kollum.
We waren er op tijd bij en iets na negen uur lagen we in het water. De beheerder van de watersportvereniging kwam in zijn grasmaaier aangereden, of hij nog koffie voor ons moest zetten? Deze man kende ons nog van de 100 km tocht. Hij had ons toen ook al getrakteerd. Maar wij waren startklaar, bedankten hem en vertrokken. Het Opeinder kanaal kwam al snel in zicht. Nu ging het naar het meer de Leien. Daar volgden we de vaargeul. Het was stil op het meer. Het leek wel of de natuur hier voorrang heeft. Misschien komt het ook wel door de ondiepte. De eerste stop was in Eastermar. Dit plekje kennen we al van een eerdere vakantiestop. Het was er nog rustig die morgen. Mooi aanvaren via de dorpsgracht. De koffie en gebak smaakte er prima.

Al snel mondde de Lits uit op het Burgummermeer. Was dat schrikken. Een groot monster aan bakboord met twee enorme horens. Eenmaal de schrik te boven hadden we door dat het om de gascentrale ging. Met een normale hartslag passeerden we het Margrietkanaal.
Nu nog het laatste stuk.

Eerst Zwaagwesteinde en dan een stop voorbij camping de Nieuwe Maan. Weer een herkenningspunt van een vorige vakantie. Bij het gemaal hadden we een mooie stopplaats. Voor Westergeast kwam de Trekvaart in zicht. Nog een kilometer of zes voor de camping. Dit bleek een hele mooie te zijn. Met een ideale landingsplaats.

We waren ruim voor de anderen. Met wat passen en meten kreeg iedereen een plaatsje.
Het bleek feest in Kollum. De bewoners keken wat verdwaasd naar onze groep, als of wij het dorp onveilig kwamen maken. Dat viel mee. Wij vluchten “Gasterij Manjefiek" binnen. Deze pizzeria bleek inderdaad magnifiek. Geen last van het feest en overheerlijk eten geserveerd door enthousiaste Egyptenaren. Later bleef het nog lang onrustig in het dorp.

Vrijdag 15 augustus, de reisdag van Joure naar Zoutkamp.

Het is zover, de kanokar is om 16.00 u opgeladen en de bus van Siep is gevuld met onze bagage. Er gaan nog een paar auto's mee. De route is afgesproken en ook de reistijd staat wel een beetje vast. Het is ook niet zo ver naar Zoutkamp.
Prima, rustig op de snelweg, maar dan, op eens in de verte remlichten en twee banen met auto’s, die steeds langzamer rijden en tot stilstand komen.
Het is een file in de buurt van Beetsterzwaag en de reistijd kan met een half uur verlengd worden. De oorzaak van de file, erg onduidelijk. Maar dan Zoutkamp, in een buitenwijk van deze plaats ligt de camping, in een groene omgeving en aan het water.
Verrassend, het is een aardig terrein met een goede grasmat en met bomen en struiken.
Wat ook handig is, dat is de grote overkapping bij de toiletgebouwen, met daaronder een tafel en een keukenblok met waterkoker, heel prettig.. De camping chef wijst ons waar we kunnen staan en dat we gebruik kunnen maken van de ruimte onder de overkapping.

Na het opzetten van de tenten, nog even de broodnodige wandeling naar het centrum, voor sommigen om er te eten en voor anderen alleen voor ijs. Dan verder nog even gezellig na zitten met een drankje op het terras van het restaurant. Als ze daar gaan opruimen, dan lijkt het er een beetje op, dat we ook wel mogen gaan, na het afrekenen.

Zaterdag 16 augustus, Zoutkamp – Kollum afstand 28 km
Nu gaan we echt beginnen. Tenten opruimen en alle spullen weer inpakken in de auto’s en de bus en op weg naar de startplek. Gisteravond is een betere startplek gevonden, op een terrein achter het toiletgebouw van de haven. Dit ligt ook naast het nieuwe spuisluizen complex en heeft een strandje achter een honden uitlaatplek. Even goed opletten.
Het ziet er fraai uit, allemaal tassen naast kano,s en dan zoeken naar plaats in de kano

voor al die spullen. Er bleef niets achter. Ook hier weer die samenwerking bij onze club, om al die zware kajaks in het water te krijgen, top.

Een mooie stoet van al die kajakers die het Lauwersmeer opvaren en steeds meer gaan merken van de pittige wind, 4 bft. Uit het noorden. En dan recht op de kop, zeker op het moment, dat we na de Zoutkamperplaat de golven ook echt recht op de kop krijgen, tijdens de oversteek richting Zuidelijke ballastplaat.
Hier pauze op een bekend strandje in de luwte van de struiken. Het waren mooie beelden om te zien hoe de kajaks de golven aansnijden, voortgestuwd door nog hele fitte peddelaars.

Na de pauze met stroopwafels, nog even de luwte tussen twee eilanden en daarna buigen we af, meer naar het westen ongeveer in de richting van Oostmahorn.
We varen om de Schoenerbult heen verder in zuidelijke richting en nu wordt het echt serieus werk.
Hier hebben de golven zich opgebouwd vanaf de Lauwersmeer dijk in het noorden. Op onze koers richting de vaarweg naar Dokkumer nieuwe zijlen komen de golven meestal recht van achteren. Ik was blij met een zwaar beladen kajak, met wat meer gewicht achterin dan voorin. Hij nam de golven goed, maar het was ook een balanceer act.
Fascinerend, dat spel met de golfen en hun ritme, van ongeveer drie grote rollers achter elkaar en dan weer even wat vlakker water. Het ging allemaal goed en de pauze plek bij de natuurcamping langs de vaarweg naar de sluis, was zeer welkom. De koffie en zo op het terras was wel verdiend. We zijn er nog niet. Op naar Kollum. De sluis ging lekker vlot en ook het kanaaltje naar Kollum, meestal fijn met de wind in de rug. Topsnelheden werden er gehaald. In Kollum wacht ons een verrassing, de camping ligt aan de andere kant van het plaatsje en op een kruispunt is die vaarweg versierd met een rood bord met witte balk en dan ook nog de tekst dat de vaarweg was afgesloten. Jammer, niet voor andere uitleg vatbaar. Omvaarrichting niet aangegeven. Zaterdag, de werkzaamheden liggen stil. Toezicht ontbrak en vermoeide peddelaars om laten varen?
We kijken links en we kijken rechts en we varen rechtdoor, onder de in aanbouw zijnde brug. Ik had er geen moeite mee, durf ik te bekennen. We komen aan op een mooie camping, waar Sjouke, Leo en Siep ons opwachten. Het was een prima steiger om uit te stappen en daarnaast een goed grasveld voor de tenten. Douches goed en alles schoon. En zie hier de complete ploeg, met al die tentjes op een rij.

Het werd nog een flinke tippel naar het restaurant in het centrum. De tweede verrassing, het was feest in Kollum, met duidelijke muziek en een straat vol met mensen, statafels en afhaalloketten. Het restaurant, prima, en het lukte ze om al die borden snel achter elkaar op tafel te krijgen. Nou ik lag er voor 22.00 u in en heb niets meer gehoord van de nabespreking van de tocht, naast mijn tent. Een mooi begin deze dag.

Zondag 17 augustus, Kollum – Lettelbert (Leek) afstand 32 km
4 bft. N. ,20 graden, bewolkt met af en toe een klein miezerig buitje met opklaringen in de middag.

Als we 's avonds naar bed gaan, is het Bouwvakfeest in het dorp nog goed te horen. Maar als ik na tweeën weer even wakker wordt, blijkt het ineens doodstil. Wat een rust.
Onder belangstelling van mede kampeerders breekt het kampement zich in de morgen weer op en liggen we om 09.00 uur te water voor het palaver. Helaas raakte 1 van de schegs beschadigd dus het wordt aankijken hoe dit zich gaat houden de rest van de week en wat we eraan kunnen doen.
We varen Kollum uit over de Strobosser Trekfeart en gaan links de Lauwers op. We pauzeren op een picknickplek in Visvliet terwijl we de kano's aan de overkant bij een boerderij even achter mogen laten aan hun erf.

Het vervolg, de Visvlieterdiep, is net zo'n mooi meanderend riviertje met veel bloeiende waterplanten die het gemis van vogelgeluiden in de nazomer goed maakt. We passeren Zwanenbloemen, Waterlelies,
Gele plomp, Pijlkruid, Watergentiaan, Waterteunisbloem, Kikkerdril, Kattenstaarten en nog veel meer. Na serieuze instructies van onze tochtleider Jan draaien we het van Starkenborghkanaal op en worden bij Gaarkeuken (geweldige naam!) geschut. We maken nog een ommetje naar Niezijl. Nu een gat van niks, maar het blijkt een rijke geschiedenis te hebben die nauw verbonden is met de Tachtigjarige Oorlog en de strijd tegen de Spanjaarden. De strategische ligging van het dorp, aan de weg van Groningen naar Friesland, maakte het een belangrijk strijdtoneel.

Op het Hoendiep pauzeren we voor de 3de keer op deze lange tocht in Enumatil aan het Hoenderdiep. We trekken de kano's op de overtuinen van de woningen erachter en maken een praatje en krijgen pruimen aangeboden van de overvloedige oogst dit jaar. Hoewel het nog maar een uurtje peddelen is, laten we ons verleiden om een terrasje te pakken bij het koffie- en theehuis Tante Til. Binnen kijk je je ogen uit aan de gezellige nostalgische kitscherigheid. De relaxte natuurcamping Lettelbert is een mooi stekje om te overnachten. Ook hier scoren we als kanogroep weer de nodige aandacht.Het is de enige plaats waar we niet uit eten kunnen maar zo komt mijn overjarige gevriesdrrogde pasta bolognaise nog eens goed van pas.

Maandag 18 augustus, Lettelbert (Leek) – Haren, Scandinavisch dorp afstand 24 km
Weer: zonnig en droog, wind NO, ca. 24˚C

Om 6 uur in de ochtend zijn de weilanden rondom de Natuurcamping nog gehuld in de ochtendnevel. Nadat we onze bestelde broodjes hebben gekregen vertrekken we omstreeks 9 uur. De zwaar beladen kano’s kunnen één voor één te water worden gelaten via een rolsysteem. We peddelen tussen de bomen het prachtige Lettelberterdiep op die ons naar het Leekstermeer leidt. De noordoever van dit meer is de grens tussen Groningen en Drenthe, dus varen we nu verder in deze provincie. Het is bladstil op het Leekstermeer, dus genieten! We gaan de Matsloot op. Daar is een kanoroute aangelegd door het natuurgebied

De Onlanden. Die naam zegt genoeg over hoe men vroeger over dit gebied dacht. Maar het is nu een prachtig natuurgebied met ondiepten en veel waterplanten. Helaas is de exoot de Grote Waternavel ook prominent aanwezig die de route op enkele locaties blokkeert.
Leo vraagt zich af of de exoot geschikt is voor consumptie en hij neemt zelf de proef op de som. De smaak is vrij bitter, denk aan andijvie. Hij heeft er de rest van de dag geen last van gehad. Door een omleiding in voor kano’s verboden gebied kunnen we de route toch weer

terugvinden. Na deze uitdaging komen we aan bij het overdraagpunt op het Koningsdiep, ter plaatse van de Roderwolderdijk. Via een kleine steiger en een slecht onderhouden smal pad met hoog gras en brandnetels dragen we de kano's naar de overzijde waar een veel betere kanosteiger is. Hier ter plaatse houden we ook meteen onze koffiestop (met heerlijke stroopwafels).

Verder op het Koningsdiep hebben we Drenthe weer verlaten en we gaan onder de snelweg A7 door naar het Hoendiep richting de stad Groningen. We komen door het dorp Hoogkerk met het grote fabriekscomplex van Suikerfabriek Vierverlaten. Een groter contrast met De Onlanden is niet denkbaar!
Na Hoogkerk wordt de omgeving weer groener en passeren we veel verschillende woonboten, die aan de noordoever zijn gelegen. De variatie aan woonboten is enorm! Ook het water wordt veel groener, waterplanten en veel eendenkroos. Het is duidelijk dat hier weinig gevaren wordt.

Het wordt nog erger, na een smalle brug is de waterweg totaal geblokkeerd door waterplanten. Deze laag is zeker 50 cm dik. Erdoorheen varen is vrijwel onmogelijk, ook door de tegenstroom in het smalle brugprofiel. Toch lukt het ons uiteindelijk om er doorheen te komen, richting Westerhavensluis.
Er was van tevoren afgesproken dat we om 13.00 uur geschut zouden worden. Maar door het oponthoud halen we dat niet meer. Er wordt gebeld met de sluiswachter om later te kunnen schutten en hij heeft begrip voor onze situatie. Uiteindelijk bereiken we omstreeks 2 uur het hogere peil van de stad.

We gaan een ronde om het centrum van de stad varen. We passeren eerst het Centraal Station en komen langs het moderne Groninger Museum. Daarna het Reitdiep op met ook hier heel veel woonboten aan beide zijden. Vlak voor de brug in de Oude Ebbingestraat vinden we een grote houten vlonder voor onze lunchpauze. Het is een mooie uitstapplek en vlakbij de supermarkten om boodschappen te doen.

Na de ruim genomen pauze gaan we door de Noorderhaven om het rondje af te maken. We verlaten de stad door het Noord-Willemskanaal. Het duurt nog wel een aantal kilometers voordat we de stad uit zijn. Op het laatste deel wordt er nog langs de A28 naar Assen gevaren, dus verkeerslawaai. Hierna gaan we rechtsaf het Hoornse Diep op. Een mooi kronkelend slootje met veel geboomte en we passeren ook de Groninger kanovereniging. Tussen het Hoornse Diep en het Paterswoldsemeer ligt de Nijeveensterkolksluis, die we 2 maal moeten passeren, zowel vanmiddag als morgenvroeg. De vraagprijs per kano voor een schutbeurt bedraagt maar liefst 6 euro! Na onderhandelingen kunnen we de prijs met ongeveer de helft verlagen voor de 2 keer schutten.
Na de sluis passeren we molen De Helper en varen daarna op het Paterswoldsemeer in westelijke richting naar onze overnachtingsplaats in Drenthe. Daar is het nog lastig om de juiste uitstapplaats te vinden, want er is niets aangegeven. De kano's moeten onder de karretjes, want het is nog een flink eind lopen naar het Scandinavisch Dorp. We moeten hier

overnachten in houten blokhutten, kamperen in een tent is niet toegestaan.
Er zullen maximaal 5 personen in één hut moeten slapen: de gelukkigen slapen in een bed, anderen kiezen voor in de kamer op de grond en er zijn er 2 die buiten op de veranda gaan slapen.
De dag is afgesloten met een heerlijke maaltijd in restaurant Kaap Hoorn.

Dinsdag 19 augustus, Haren, Scandinavisch dorp – Schildmeer afstand 28,5 km

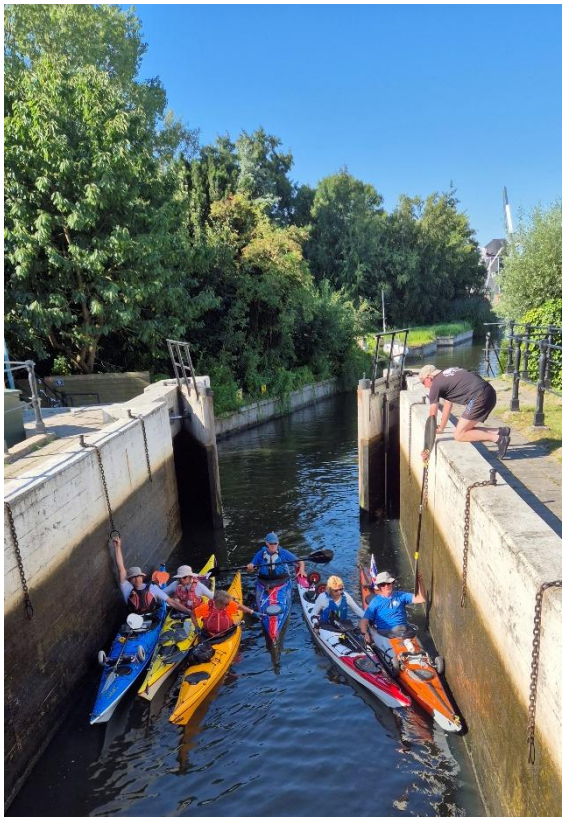

Rond 9 uur starten we de peddels op het Paterswoldsemeer, en gaan op weg naar de sluis. Om de eilandjes heen en op advies van de sluiswachter in 2 groepen door de sluis, we peddelen vervolgens door het Hoornsediep en het Noord-Willems kanaal richting Groningen big city. In de stad is het na een 7 km zoeken naar een geschikte aanlegplek voor de koffie pauze. Uiteindelijk eindigen we allen voor het treinstation op de schuine kade aan de stationsweg, waar op een enkele na we droog in het zonnetje de koffie en broodjes nuttigen. Nadat een ieder het toilet bij het station heeft bezichtigd, vervolgen we via het verbindingskanaal en het Eemskanaal de weg naar de Slochtersluis. Na even te wachten gaan we samen met een kruisertje de sluis door. Voor ons geen moeite om eruit te komen, maar het kruisertje heeft wel wat moeite om over de sluisrichel te komen. Zegt al genoeg dat er hier weinig boten rond varen. Nu peddelend op de Slochterdiep, begint hier en daar een maag te knorren en wordt er gezocht naar een geschikte uitstapplek. Sjouke wil er al stiekem “uitnaaien” naar z’n dochter in Meerstad, maar wordt tegen gehouden door een sluis zonder sluiswachter. Uiteindelijk wordt er besloten nog even door te peddelen voor een uitstap plek. Na een 2 km is de nood dan zo groot dat een ieder bij een klein bruggetje als een jonge puber bij de dukdalven op klautert om aan wal te kunnen komen. Dat er geen gewonden zijn gevallen is een wonder.

Het laatste rechte stuk van de Slochterdiep wordt uit gepeddeld, en na een 3 km nemen we de afslag richting het Schildmeer. Hier op het eind van het Afwateringskanaal van Duurswold is het bij het gemaal Sans Souci weer even “pypskoft”, en krijgen we van een wijs man te horen dat hier vroeger, in de middle of nowhere, een grote discotheek Sans Souci heeft gestaan, en dus vandaar de naam. Groningen blijft je verrassen. Na maar weer een stroopwafel gaan we op naar het laatste stukje van een 3,5 km over het Schildmeer. Aangekomen bij de wal vragen we aan een paar jongeren of hier de camping is. Volgens hun moet die wat verder op zijn dus peddelen we langs de wal maar verder. Behalve rietkragen geen camping te zien, dus besluiten we toch maar terug te varen en daar bij een hoge steiger er uit te klauteren.

Blijkt dat achter de bomen toch gewoon de camperplaats met camping daar te zijn. Het is wel duidelijk dat in Groningen de jongeren geen padvinders zijn. S `avonds nog even een kilometertje heen en terug voor de lekkere warme maaltijd bij het restaurant Kaap Steendam in, juist. Steendam. Na terugkeer op de camping nog even een drankje in de hangjongerenkeet, en weer is er een mooie dag voorbij gegaan.

Woensdag 20 augustus, Schildmeer – Camping Ekenstein afstand 23,5 km

Bijna windstil bij vertrek van camping Mooi Schildmeer. Een prima camping met goede voorzieningen. We stonden dicht bij het meer dus niet al te veel gesjouw met de kano’s en het was er heerlijk rustig. Allemaal instappen en na de palaver van Jan op weg naar de twee sluizen om het Eemskanaal over te steken. Na een paar minuten varen werd het stiller en stiller om ons heen.

Geen gepraat, wat windgeruis in de bomen en in het riet, een paar peddels in het water, dat was alles wat je hoorde. Blijkbaar hadden we allemaal even een zen momentje en genoten we gewoon van de rust en de mooie omgeving.
Twee sluizen passeren ging snel en probleemloos. Bij de eerste sluis werd even gevraagd waar we naar toe gingen want het Eemskanaal zelf is niet echt fijn varen met de grote beroepsvaart erbij. Maar toen duidelijk was dat we alleen wilden oversteken naar Appingedam werd de tweede sluis ook gelijk bediend. Het was erg rustig op het Eemskanaal en we konden snel oversteken en gelijk de tweede sluis invaren. Schutten en daarna naar Appingedam om eerst de boodschappen te doen.
Achter de grote Nicolaikerk in het centrum van Appingedam konden de kano's aan de kant en op de wal. Boodschappen doen was simpel, twee grote supermarkten om de hoek, een cafe voor koffie met appeltaart aan de andere kant van de brug en iedereen blij.

De geschiedenis van de stad Appingedam gaat terug tot het jaar 1100 en al in 1327 kreeg Appingedam stadsrechten van de vertegenwoordigers van de Zeven Friese Zeelanden bij een bijeenkomst van het verbond van de Upstalboom (in Aurich Oost-Friesland). Jaarlijks werden hier de hoogste rechterlijke geschillen beslecht en werd er recht gesproken. Appingedam was ook de hoofdplaats van het Friese gewest Fivelingo.

Appingedam had vroeger een paar grotere fabrieken, de strokartonfabriek de Eendracht, een vlasfabriek en de machinefabriek Terborg & Mensinga die tot 1980 landbouwmachines zoals dorsmachines, stropersen en bonenplukkers maakte in het centrum van Appingedam. Al deze bedrijven zijn inmiddels gesloopt en vervangen door woonwijken. De Bronsmotorenfabriek is tot 2004 in bedrijf geweest. Daar werden tot 2004 vooral scheepsmotoren en zware stationaire motoren gebouwd werden. In 100 jaar tijd zijn er zo'n 4000 motoren gebouwd. En nog steeds worden er onderdelen voor de Bronsmotoren gemaakt en worden er wereldwijd nog reparaties en revisies van deze motoren uit gevoerd.

Rond 12 uur zijn we weer vertrokken, op weg naar de hangende keukens langs het Damsterdiep. Vanaf de bruggen bij de hangende keukentjes hebben mijn vrouw Marjan, zus Nel en zwager Leo foto's en video's gemaakt van onze passage. Links en rechts van dit deel van het Damsterdiep zijn twee winkelstraten, de Dijkstraat en de Solwerderstraat. Een aantal oude pakhuizen aan de Solwerderstraat zijn nog goed te herkennen. Na twee grote en twee kleine bruggen waren we door het centrum van Appingedam en gingen we op weg naar de tweede stop bij het dorp Krewerd, langs de oude gebouwen van de Brons Motorenfabriek

Via het Uitwierdermaar, Marsummermaar en de Grote Heekt naar het Krewerdermaar voor een stop. Heerlijk rustig peddelen hier en daar wat eendenkroos maar ook veel helder water waar je de stekelbaarsjes weg zag schieten. Stop rond 14.00 uur en vertrek rond 14.30 uur, even wat eten en drinken en verder over het Leegemaar en het Godlinzermaar weer naar het Damsterdiep. Een mooie kronkelige vaarroute naar camping Ekenstein. Bijna de hele route na de stop met wind in de rug en weinig eendenkroos. Om 16.15 uur waren we bij de camping, de kanosteiger van de camping was goed verborgen achter een dikke rietkraag en een klein tunneltje. We hebben gewoon de steiger aan het Damsterdiep gebruikt en via de weg naar de campingplekken gelopen. Kano's op de kar en naar het veld om de tenten op te bouwen en te douchen.

Mijn kanokarretje (namaak van een degelijk Duits ding uit een heel ver oosters land) had er even geen zin meer in. Het ding zakte compleet in en was aan alle kanten verbogen en krom. Arjan Bloem erkende later ruiterlijk dat dit geen goed product was maar zijn aftersales was weer prima. Gewoon terugnemen en de aankoopprijs verrekenen met die van een betere opvouwbare kar.

Om 17.45 uur was het aanstalten maken om naar Visrestaurant de School in Oosterwijtwerd te lopen. Het was bijna 3 km lopen en dus 45 minuten doorstappen. Het ging Marleen niet snel genoeg en ze ging even tempo maken. Wij sjokten er als groep rustig achter aan en haar voorsprong werd steeds groter. Er was een mooie grote tafel voor ons gereserveerd en na een drankje werd al vlot het eten geserveerd. We hebben allemaal heerlijk gegeten. Ze hebben een ruime keus op de menukaart en stevige porties.

Frietjes en gebakken aardappeltjes werden nog wat doorgeschoven en even later was ook dat op. Nog een toetje of een grote toet, individueel afrekenen en daarna rustig teruglopen naar de camping.
Mijn linkerkuit had er geen zin in en dat werd dus heel rustig teruglopen voor mij .
Om 22.00 uur nog even een kleine nazit voor een deel van de groep en de rest schoof snel de tent in na weer een mooie dag.

Donderdag 21 augustus, Camping Ekenstein – Onderdendam afstand 26 km

De ochtend begint met prachtig weer, de tenten staan op een mooi tentenveldje. Het veldje was speciaal voor de Kanoniers nog even netjes gemaaid. De enige tentjes die nog bij ons zijn gekomen zijn van een Duitse familie die al die tentjes en kajaks wel leuk vonden. Na het ontbijt zijn de kajaks naar de mooie steiger van de Camping gereden en na het bekende palaver van Jan mochten we weer van start.
Al varend op het Damsterdiep langs mooie plaatsnamen als Eekwerderdraai, Wirdumerdraai en Winneweer komen we door Ten Post. De idyllisch aandoende omgeving van kronkelig vaarwater, riet en leuke huisjes wordt verstoord door bouwhekken om woningen, vanwege de aardbevingsschade. Even verderop staan er ook zeer duidelijke ‘niet betreden’ borden aangeven, ook zijn er mooie oude panden met ‘herstelde’ scheuren. Al met al iets wat niet past in de omgeving en een iets sneller en beter vergoed herstel zou op zijn plaats zijn.
De donkere wolken beginnen ons in te halen, maar het blijft - op een druppeltje na - mooi kajakweer. Bij een ruime pauzeplek, vlak voor de sluis van Ten Boer, gaan we er even uit. Gedurende de tocht wordt er steeds meer afval verzameld, de blikjes en flessen gaan mee op de boot, waarbij Ronald wel het meeste heeft verzameld. Het afval van dit leuke pauzeplekje laten we toch maar liggen, eigen afval gaat wel weer met ons mee.

Wachtend bij de sluis van Ten Boer geeft ons de gelegenheid om nog even verder bij te praten, de sluiswachter moet nog even van het kantoor komen, maar bij aankomst gaat hij direct aan de slag. De bewoonster naast de sluis en brug geeft aan dat er in haar jeugd het drukker was, dat het nu minder wordt gebruikt. Het is wel een mooie oudere sluis, vooral in combinatie met de brug.

Op weg naar Middelstum gaan wij naar het noordwesten en passeren wij één van de vele ‘tillen’, waaronder de Peertil bij het Westerwijt-werdermaar. Dankzij ‘onze Groninger’ Gerard weten we nu ook dat over de tillen ook vaak vracht werd vervoerd. Bij Wikipedia vind je dat de van oorsprong houten tillen in de winter werden afgebroken en na terugleggen met zoden werden bedekt.
Bij meerdere van deze tillen zie je nu ook een duidelijke fietspad-bewegwijzering, misschien voor later om Groningen ook eens van een andere kant te bekijken.
Langs de route zijn meerdere uitstapplekjes en bij de Peertil is het goed uitstappen.

In Middelstum bij het uitstapplekje bij Herberg ‘in de Valk’ is het wel anders. Toch maar weer het in- en uitstappen bij hoge wallen oefenen, ik heb hier – zoals wij het zijn gaan noemen – de Ronaldtechniek voor het eerst uitgeprobeerd. Hoge wallen met een diepliggende band blijft toch – voor meerdere - een uitdaging, gelukkig zijn er vaak voldoende helpende handen, ook al is het maar om je boot te legen.
Bij aankomst van een motorbootje even gevraagd aan de jongens om rustiger te varen bij de aan de betonnen kant liggende kajaks, het bleek dat ze net het bootje aan het uitproberen waren en maakten keurig een excuus. Nadat wij vertrokken, de vaarweg over de breedte vullend, gingen zij ook weer op pad. Rustig opvarend haalden ze ons groepje in en was er een mooi trekgolfje om te kunnen surfen. Na afscheid te hebben genomen ging het gas erop.

Al varend langs Fraamklap gingen wij naar de zelfbediende sluis Den Deel, weer met een mooi verticaal omhooggaande sluisdeur, ook weer een sluis met een minimaal hoogteverschil, zodat het lekwater uit de deuren ditmaal wel het spannendste was. Nu is het nog een maar een klein stukje naar ‘Jachthaven & Camping Onderdendam’, langs de één van de vele trekwegen, waar vroeger de schippersvrouw en kinderen de boten moesten voorttrekken. In Onderdendam aangekomen is er volop activiteit, voorbereiding voor een feest, maar wij varen door naar de jachthaven. De verdeling van de tentjes vergt wat passen en meten, maar als de laatste uit het water is en ook zijn plekje heeft gevonden kan de meegebrachte salade (e.d.) worden opgegeten. Als (bijna) iedereen zich ook heeft kunnen opfrissen slaat het weer ook even om en is voor ons ook het startsein om na te gaan borrelen bij het jachthavencafé. Samen met Geert-Jan eerst even nog een balletje en een patatje gegeten en nadat dat keurig is weggespoeld, wordt het steeds drukker en gezelliger op het terras. De pot is nog voldoende gevuld om een aantal schalen met hapjes op tafel te kunnen zetten en van het jachthavencafé krijgen wij nog kratje om al die gefrituurde snacks goed weg te kunnen spoelen.

De enthousiaste havenbeheerster zorgde vanaf aankomst al voor een goede stemming en de groepsfoto is na wat selfies van de cameraman goed gelukt. Het wordt nog een gezellige memorabele avond.

Vrijdag 22 augustus, Onderdendam – Zoutkamp afstand 25 km

Iedereen had de afgelopen week zoveel inpak-routine ontwikkeld dat we nog voor de afgesproken tijd van 9:00 uur in het water lagen voor de dagelijkse briefing. Er was een frisse dag voorspeld met een maximumtemperatuur van 18 ° C, een vrij krachtige noordenwind en mogelijk een bui.

We begonnen deze laatste dag van onze vaartocht over de Warffumermaar en daarna de Rasquerdermaar. Via het Kanaal Mensingeweer-Baflo bereikten we al vrij vlot Baflo. Hier was aan de rand van het dorp bij een picknickplaats de eerste stop gepland.
Tot onze grote verrassing werden we hier verwelkomd door Luuk de Vries die met zijn vrouw en een vriendin koffie met oranjekoek voor ons had meegenomen. Luuk kon door een recente operatie helaas niet met ons mee. Om de groep toch nog even te zien had hij deze ontmoeting georganiseerd. Het smaakte ons allen uitstekend en zijn actie werd door eenieder zeer gewaardeerd.

Na deze bijzondere pauze vervolgden we onze tocht over het Kanaal Baflo-Mensingeweer en kwamen zo via Eenrum bij het gemaal Abelstok. Op dit traject zagen we Luuk nog een paar keer om ons aan te moedigen en foto’s te maken. Het gemaal Abelstok werd in 2007 in gebruik genomen en zorgt ervoor dat het door gaswinning gedaalde gebied droog blijft. Het gemaal wordt geflankeerd door een handbediende sluis maar voor de kanoërs is er een speciale kanogoot. Hierin kun je de kano over een rubberen mat trekken met behulp van een aan weerzijden aangebrachte reling. Dit obstakel werd in vlot tempo gepasseerd waarna we uitkwamen op de Hoornse Vaart.

We passeerden Wehe-den Hoorn en kwamen zo aan in Leens waar een volgende en laatste pauze was gepland. We vonden een prachtige uitstap-gelegenheid bij het “Arbeidershoeske”. Dit vormt één geheel met museumboerderij Welgelegen en borg Verhildersum. In het “Arbeidershoeske” en in de Museumboerderij krijg je een indruk van de

manier van leven rond 1870, voor het begin van de mechanisatie in de landbouw. Leuk om te zien maar eerlijk gezegd vond ik het wat armoedigheid betreft nog meevallen als je het vergelijkt met de “spitkeet” waar in onze contreien in die tijd in werd geleefd. Weer geheel uitgerust vervolgden we onze route. Na nog een klein stukje Hoornse Vaart kwamen we uit op het Hunsingokanaal. Dit water voerde ons langs Ulrum uiteindelijk naar Zoutkamp waar camping ’t Ol Gat de eindbestemming was van deze dag. In de laatste kilometer werden we nog getrakteerd op een korte maar hevige plensbui, ééntje zoals we de hele week nog niet hadden gehad. Gelukkig waaide de bui snel over en konden we droog de kano’s op de trailer laden en ons klaarmaken voor de terugreis naar Joure. We namen afscheid van Ronald en Irene die direct huiswaarts reisden.

Aangekomen in Joure werden we opnieuw verrast. Een welkomstcomité bestaande uit de familie Bos had al koffie, thee en cake voor ons klaar staan. Ook Leo M. die de tocht om privéredenen had moeten afbreken was aanwezig. Na nog even napraten ging iedereen rond 18:00 uur naar huis, terugziend op een prachtige kanoweek.

De deelnemers:
Leo M., Leo W., Marleen, Sjouke, Siep V., Roelof, Irene, Luise, Siep v/d V., Ronald, Geert-Jan, Gerard, Remmelt en Jan